

Arrest

nr. 92 475 van 29 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 27 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J.-P. DOCQUIR en van attaché E. DE WIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoeker niet betwiste feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op X te X, Gambia. U bent van Serahule origine en u bent moslim. U bent deels van Gambiaanse en deels van Senegalese afkomst aangezien uw moeder de Senegalese nationaliteit heeft en uw vader de Gambiaanse nationaliteit. In 2009 bent u gehuwd met B.Y., die de Senegalese nationaliteit bezit, en die zich momenteel in Senegal bevindt. Samen hebben jullie één zoontje M., die eveneens in Senegal verblijft samen met uw echtgenote. U bent opgegroeid in uw geboortedorp X, maar uw familie had tevens een woning in Serekunda zodat u voortdurend tussen deze twee plaatsen pendelde. Op relatief jonge leeftijd bent u

gestopt met school om nadien allerlei jobs te doen. Zo werkte u mee in de handel van uw vader, heeft u als lasser gewerkt en heeft u in de landbouw gewerkt. Uw familie was reeds lang actief binnen de Gambiaanse oppositiepartij United Democratic Party (UDP), en ook u werd na verloop van tijd actief binnen deze politieke partij. U ondersteunde en hielp de partij waar u kon. Ze voerde u mee campagne in de aanloop naar de presidentsverkiezingen die plaatsvonden op 24 november 2011. U ging naar verschillende dorpen om folders uit te delen, om mensen trachten te overtuigen voor de UDP te stemmen... Het was echter de partij van de zittende president Jammeh die uiteindelijk op zeer overtuigende wijze de verkiezingen won in november 2011. Jullie vermoedden dat fraude aan de basis lag van dit eenzijdige resultaat. Op 28 november 2011 vond er dan ook een demonstratie plaats in Basse en Serekunda waarbij het verkiezingsresultaat werd aangeklaagd. Ook u was aanwezig op deze demonstratie. De volgende dag wist uw familie u echter te melden dat de politie naar uw woning was gekomen omdat ze op zoek naar u waren. U besloot hierop om het land te verlaten en naar de familie van uw echtgenote in Senegal te gaan. Hier verbleef u een tijdje alvorens, met de hulp van twee ooms van uw echtgenote, die respectievelijk in Spanje en in Frankrijk wonen, naar Mauretanië te gaan om van daaruit per schip naar Spanje verder te trekken. Vanuit Spanje kwam u uiteindelijk via Frankrijk in België terecht waar u op 7 februari 2012 asiel aanvraag bij de Belgische asielinstanties."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Het middel wordt uiteengezet als volgt:

"Enig middel

Schending van artikel 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de manifeste vergissing in appreciatie.

Doordat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen de vermelding vereist in de akte van de juridische feitelijke overweging die afdoende, precies en wettelijk toegelaten zijn ;

Dat deze wettigheidscontrole de controle van de juistheid van de feitelijke motieven waarop deze beslissing gebaseerd is, inhoudt ;

Terwijl de motivering die aangehaald wordt door de Commissariaat Generaal niet conform is aan de werkelijkheid :

Schending van artikel 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de manifeste vergissing in appreciatie.

Doordat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen de vermelding vereist in de akte van de juridische feitelijke overweging die afdoende, precies en wettelijk toegelaten zijn ;

Dat deze wettigheidscontrole de controle van de juistheid van de feitelijke motieven waarop deze beslissing gebaseerd is, inhoudt ;

Terwijl de motivering die aangehaald wordt door de Commissariaat Generaal niet conform is aan de werkelijkheid :

De juridische kwalificatie van het commissariaat is dus onrecht.

Dat de Commissaris-Generaal een vergissing van appreciatie begaan heeft ;

KV verklaarde over de Gambiaanse te beschikken.

Kandidaat vluchteling heeft problemen en bedreigingen gekregen in zijn land van oorsprong.

Hij konde geen specifieke bescherming krijgen.

Ter staving van uw asielrelaas legde KV een dossier met documenten neer.

Kandidaat vluchteling werd verhoord 25-7-12 en een negatieve beslissing werd genomen die de 28-7-2012 zal worden genotificeerd-

Hij verwijst naar de administratief dossier voor een gedetailleerde verhaal.

-De punt 199 van de HCR Gids was niet gerespecteert-si normalement une entrevue doit suffire pour faire la lumière sur la position du demandeur, une entrevue supplémentaire peut être nécessaire pour permettre à l'examineur de résoudre les conséquences apparentes et les contradictions et pour trouver l'explication de toute représentation fausse ou dissimulation de faits matériels. En elles-mêmes, des déclarations inexactes ne constituent pas une raison pour refuser le statut de réfugié et

l'examineur a la responsabilité d'évaluer de telles déclarations à la lumière des diverses circonstances du cas" (Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, - punt 199 -)

Dat de risico voor zijn leef is nog aanwezig.

Zodat de bestreden beslissingen nietig dienen te worden verklaard ;

Dat in de huidige stand van het dossier, niet kan worden aangetoond dat het ernstig en erge gevaar niet bestaat ;

Dat de voorgelegde middelen ernstig zijn ;

Dat de vordering als juist en gegrond voorkomt ;

Dat het middel ernstig is ;"

2.2. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

2.3. Waar verzoeker *"de manifeste vergissing in appreciatie"* aan de kaak stelt, voert hij in wezen een schending van de materiële motiveringsplicht aan. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De materiële motiveringsplicht zal *in casu* worden onderzocht in het licht van de voorwaarden tot toekenning van de vluchtelingenstatus, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Daarbij moet in acht genomen worden wat volgt:

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De bestreden weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus wordt gemotiveerd als volgt :

"Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Vooreerst dienen enkele opmerkingen gemaakt te worden betreffende uw beweerde activiteiten voor de Gambiaanse oppositiepartij United Democratic Party (UDP). Tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelinge zaken verklaarde u lid te zijn van deze politieke partij (zie vragenlijst CGVS, dd.15 februari

2012, p.3, administratief dossier). Wanneer u tijdens het gehoor voor het CGVS gevraagd wordt of u lid was van de UDP, geeft u eveneens aan lid te zijn van deze partij, en u voegt eraan toe dat uw familie reeds sinds 1994 actief was binnen de UDP, en dat u uw familie gevolgd bent (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Gevraagd of uw vader eveneens lid was, antwoordt u dat hij ze gewoon hielp, en dat u de partij eveneens hielp, maar dat jullie geen leiders zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Toch blijft u tijdens het gehoor erg vaag over uw activiteiten binnen de UDP en is uw kennis over deze partij erg beperkt te noemen. Wanneer u tijdens het gehoor gevraagd wordt wat uw rol of wat uw functie was binnen de UDP, antwoordt u dat u ze gewoon hielp (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd wat u dan zoal moest doen, geeft u aan dat u mensen diende te ronselen (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Nogmaals gevraagd of u dan geen concrete functie had binnen de partij, antwoordt u dat u geen concrete functie had (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Dit antwoord is erg merkwaardig te noemen in het kader van uw asielrelaas en zeker in het licht van het door u voorgelegde document dat zou zijn opgesteld door Momodou L. Nyassi, een vooraanstaand UDP-lid, en waarin uw problemen met de Gambiaanse autoriteiten alsook uw UDP-lidmaatschap bevestigd worden door deze persoon (zie administratief dossier). In dit document staat immers vermeld dat u een actief lid bent ('Mohamed Ceasay is an active member and is among the youth movement of the UDP in Garawol Village of the Kantora Constituency') en dat u actief bent binnen de jeugdafdeling van de UDP (zie administratief dossier). Het is hoogst opmerkelijk dat u dit zelf hoegenaamd niet ter sprake brengt tijdens het gehoor voor het CGSV terwijl u tijdens het gehoor meermaals gevraagd werd wat uw rol binnen de partij was en welke activiteiten u vervulde binnen UDP. Het feit dat u de jeugdafdeling van de UDP zelfs niet vermeldt tijdens uw gehoor doet dan ook reeds de nodige vragen rijzen betreffende uw beweerde UDP-lidmaatschap. Bovendien, zoals verder uitgebreid besproken zal worden, is uw erg beperkte kennis over de UDP des te opmerkelijker te noemen gezien de vermelding in het door u voorgelegde document dat u een actief lid zou zijn binnen de UDP. Verder wordt u tijdens het gehoor gevraagd of u in het bezit was van een UDP-lidkaart, waarop u eerst nogal merkwaardig antwoordt dat u de lidkaart van uw familie gebruikte (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd of u dan geen persoonlijke lidkaart bezat, antwoordt u van wel en u voegt eraan toe dat uw familie die voor u is gaan halen (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Het is ten eerste opmerkelijk te noemen dat uw familie, en niet uzelf, een dergelijke persoonlijke lidkaart zou hebben bekomen, en het is nog vreemder te noemen dat u geen idee blijkt te hebben waar uw familie deze lidkaart dan zou zijn gaan halen (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Verder wordt u dan gevraagd sinds wanneer u deze lidkaart had, en sinds wanneer u dus lid bent van de UDP, waarop u antwoordt dat het was sinds uw familie begon in de partij (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd sinds wanneer dit dan was, antwoordt u dat het sinds 1994 was wat om tweeërlei redenen opmerkelijk is. In 1994 zou u immers de leeftijd van twaalf jaar hebben gehad wat wel erg jong is om in het bezit te kunnen komen van een dergelijke persoonlijke partijlidkaart, en verder blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, dat de UDP slechts in 1996 werd opgericht (zie landeninformatie, administratief dossier). Uw eerste verklaringen betreffende uw beweerde UDP-lidmaatschap en uw rol binnen deze partij zijn bijgevolg reeds erg weinig overtuigend te noemen. Verder blijkt uw politiek bewustzijn, uw kennis over de UDP en over diens prominente partijleden ondermaats te zijn.

Zo wordt u tijdens het gehoor gevraagd wat de volledige naam van de partij is waarop u 'Democratic Party' antwoordt, terwijl het in feite 'United Democratic Party' is. U weet weliswaar dat de vlag van de partij een gele kleur heeft, en dat er het symbool van de 'handshake' op afgedrukt staat, door te verwijzen naar het door u voorgelegde document (zie gehoorverslag CGVS, p.10), maar wanneer u gevraagd wordt wat het motto van de partij is, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.10, terwijl dit motto ook vermeld staat op het door u overhandigde document, met name 'Justice, Peace and Progress' (zie landeninformatie, administratief dossier). Gevraagd naar de structuur van de partij, op lokaal of nationaal niveau, antwoordt u dat u die niet kent aangezien u geen officiële functie bekleedde (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Tijdens het gehoor wordt u eveneens gevraagd of u contact had met prominente figuren binnen de UDP, of dat u dergelijke personen kende, waarop u verwijst naar de persoon die het door u voorgelegde document heeft ondertekend, met name Nyassi (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd of u nog andere prominente personen kende, komt u niet verder dan één naam te geven (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Wanneer u in de loop van het gehoor bovendien enkele namen van prominente figuren binnen de UDP gegeven worden met de vraag of u deze personen kent, moet u steeds het antwoord schuldig blijven. Gevraagd of u Femi Peeters kent, 'secretary for foreign relations', en een vooraanstaand UDP-lid (zie landeninformatie, administratief dossier), antwoordt u van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Verder wordt u gevraagd of u Kebba Fatty kent maar ook op deze vraag moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Het is vreemd dat u Kebba Fatty blijkbaar niet kent aangezien hij de 'youth president' van de UDP was die bovendien in 2007 gearresteerd werd, en op die manier uitgebreid in de Gambiaanse media aan bod kwam (zie landeninformatie, administratief dossier). Tot slot blijkt u evenmin Alhagi

Dembo Bojang te kennen hoewel deze persoon een prominente rol bekleedt binnen de UDP (zie landeninformatie, administratief dossier). Uw kennis over de UDP, en diens prominente leden, kan bijgevolg als erg beperkt beschouwd worden, wat erg vreemd is aangezien u net uw UDP-lidmaatschap als vluchtmotief aanhaalt.

Verder is het erg vreemd te noemen dat u als reden van de demonstratie van 28 november 2011 de frauduleuze verkiezingsuitslag aanhaalt, maar dat – wanneer u gevraagd wordt wat dan de verkiezingsuitslag was voor de UDP in november 2011 – u niet meer blijkt te weten wat de behaalde verkiezingsuitslag van de UDP was (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd of het in november 2011 presidentsverkiezingen betrof, antwoordt u dat u denkt van wel (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Wat later tijdens het gehoor wordt u gevraagd wanneer de parlementsverkiezingen dan plaatsvonden in Gambia waarop u antwoordt dat die op hetzelfde moment in november 2011 hebben plaatsgevonden (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd of de UDP deelnam aan de parlementsverkiezingen, antwoordt u positief (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat de presidents- en parlementsverkiezingen niet op hetzelfde moment plaatsvonden; de presidentsverkiezing vonden inderdaad plaats op 24 november 2011, maar de parlementsverkiezingen werden gehouden in maart 2012 en werden bovendien geboycot door de UDP (zie landeninformatie, administratief dossier). Het feit dat u hier niet van op de hoogte blijkt te zijn, ondermijnt verder ernstig de geloofwaardigheid van uw asielrelaas zeker in het licht van uw bewering dat u een actieve rol hebt gespeeld in de UDP-campagne in de aanloop van de verkiezingen in november 2011, en in het licht van uw bewering als zou u de situatie in Gambia hebben gevolgd sinds uw vlucht uit uw land van herkomst (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Verder weet u evenmin hoeveel parlementsleden UDP had of heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.10), en kent u de voormalige beweging 'National Alliance for Democracy and Development' niet (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Het is vreemd dat u deze beweging niet kent aangezien de UDP deze oppositiebeweging vervoegde in 2005 om samen met andere oppositiepartijen onder de naam van deze beweging naar de stembus in 2006 te trekken; in 2006 besloot de UDP echter om deze gezamenlijke oppositiebeweging weer te verlaten (zie landeninformatie, administratief dossier). Ook hier laat uw politieke kennis over de UDP u in de steek, hoewel u toch beweert reeds lange tijd actief te zijn binnen deze politieke oppositiepartij.

Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe te kunnen stellen dat uw beweerde lidmaatschap van de UDP ernstig in twijfel kan worden getrokken. U slaagt er hoegenaamd niet in uw lidmaatschap van deze politieke partij aannemelijk te maken. Aangezien uw bewering als zou u lid zijn van de UDP niet aannemelijk is, kunnen uw beweerde problemen die hieruit voortvloeiden eveneens als ongeloofwaardig beschouwd worden.

Bovendien kunnen bij de beweerde en aan UDP gerelateerde problemen nog enkele pertinente opmerkingen gemaakt worden.

Zo beweert u tijdens het gehoor aanwezig te zijn geweest tijdens een demonstratie tegen de verkiezingsuitslag, en dat u de volgende dag van uw familie te horen kreeg dat de politie naar uw woning was gekomen omdat ze op zoek naar u waren (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Gevraagd wat er dan gebeurd is tijdens de demonstratie van 28 november 2011, antwoordt u in eerste instantie dat er problemen waren en dat er chaos was (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt waar de demonstratie plaatsvond, antwoordt u merkwaardig dat het in Basse was, en dat u het niet meer weet (zie gehoorverslag CGVS, p.6), om na een volgende vraag te verklaren dat de betoging ook in Serekunda was (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U slaagt er tijdens het gehoor echter hoegenaamd niet in aan te geven waarom de politie op zoek zou zijn naar u of wat er dan tijdens de demonstratie zou gebeurd zijn die de zoektocht van de politie naar uw persoon zou kunnen rechtvaardigen (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Bovendien – wanneer u later tijdens het gehoor gevraagd wordt wat er dan gebeurd is op 28 november waardoor de politie op zoek zou zijn naar u – antwoordt u zelf dat u het niet weet omdat u nooit met de politie heeft gesproken (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U geeft ook aan dat de politie het ook niet gezegd heeft tegen uw familie (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Hieruit kan afgeleid worden dat het in feite enkel een veronderstelling van uwentwege is dat de politie u zou zoeken omwille van uw vermeend UDP-lidmaatschap. Bovendien geeft u tijdens het gehoor aan dat uw vader eveneens aanwezig was op de demonstraties (zie gehoorverslag CGVS, p.8), zodat de vraag gesteld kan worden waarom u wel door de politie zou gezocht worden en uw vader blijkbaar niet. U verklaart verder dat u vòòr 28 november 2011 nooit enige problemen heeft gekend met de Gambiaanse autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Verder zijn uw verklaringen over de beweerde betoging van 28 november 2011 zelf erg vaag en allesbehalve overtuigend te noemen. Zo antwoordt u op vraag of er dan personen werden gearresteerd tijdens de bewuste demonstratie met de verklaring 'waarom niet' wat niet meteen als een overtuigend antwoord kan bestempeld worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Later tijdens het gehoor geeft u zelfs aan dat u niet weet of er mensen werden gearresteerd en dat u dus niet weet wie er dan gearresteerd zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd of u andere UDP-leden kent die aanwezig waren

tijdens de betoging, komt u weer niet verder dan te verwijzen naar de persoon die het UDP-document heeft opgesteld en dat u overhandigd heeft aan het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Gevraagd of u nog andere UDP-leden kent die op de betoging waren, komt u opnieuw niet verder dan één naam (zie gehoorverslag CGVS, p.6-7). Bovenstaande vaststellingen zijn dan ook in die mate niet overtuigend te noemen dat ze verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het algemeen ondermijnen.

Hogervermelde vaststellingen kunnen bezwaarlijk toegeschreven worden aan het feit dat het gehoor in het Engels verliep, en niet met de bijstand van een tolk Serahule, zoals u gevraagd had (zie gehoorverslag CGVS, p.2). U verklaarde immers akkoord te gaan om in het Engels te worden gehoord (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Er werd bovendien door de protection officer expliciet gevraagd om een sein te geven als er problemen waren of als u iets niet begreep (zie gehoorverslag CGVS, p.2) en er werd zowel tijdens als na het gehoor gevraagd of u problemen had met het Engels, maar telkens antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p.8 en 11-12).

Voor wat het door u voorgelegde document van de UDP betreft, kan tenslotte volgende opmerkingen worden gemaakt.

Het door u voorgelegde attest van UDP, dat niet gedateerd is, maar ondertekend door 'National Organising Secretary' Momodou L. Nyassi (Shyngle), waarin hij uw problemen in Gambia bevestigt als gevolg van uw lidmaatschap van de UDP, kan om volgende redenen worden betwijfeld. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat Nyassi in het verleden al valse attesten afleverde aan Gambianen die in Europa en elders asiel wilden aanvragen (zie informatie in het administratief dossier). Bijgevolg kunnen vragen gesteld worden bij de authenticiteit van dit attest, zeker in samenhang met bovenstaande gemaakte bedenkingen in verband met uw beweerde lidmaatschap van de UDP. Het door u voorgelegde document kan dus niet worden aangewend om de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw lidmaatschap van de UDP om te buigen. Bovendien geeft u tijdens het gehoor aan dat u dit document via internet heeft bekomen via een vriend, en dat het u niet werd opgestuurd per post (zie gehoorverslag CGVS, p.4), zodat het sowieso moeilijk is om de authenticiteit van het door u voorgelegde document na te gaan.

U legt tot slot geen andere documenten neer ter staving van uw asielrelaas, noch enige documenten ter bevestiging van uw identiteit of de door u afgelegde reisweg.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.6. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift, naast een korte theoretische uiteenzetting, tot het beknopt herhalen van een aantal elementen van zijn asielrelaas en stelt verder dat paragraaf 199 van de proceduregids van het UNHCR, waaruit zou blijken dat onjuiste verklaringen op zich geen reden vormen voor een afwijzing van de aanvraag en dat deze moeten worden bekeken in het licht van alle elementen van het relaas, niet werd gerespecteerd. Ten slotte stelt hij dat niet kan worden aangetoond dat het ernstige en erge gevaar niet bestaat.

2.7. De bevindingen van de verwerende partij, die haar ertoe hebben gebracht te concluderen dat verzoeker onvoldoende gegevens heeft aangehaald waaruit een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade kan worden afgeleid, hebben betrekking op (i) de vaagheid van verzoekers verklaringen omtrent zijn activiteiten voor de UDP en de onverzoenbaarheid ervan met het attest dat hij voorlegde, (ii) de vaststelling dat verzoeker niet plausibele verklaringen aflegde over zijn lidkaart die verder ook niet stroken met de informatie in het administratief dossier, (iii) verzoekers politieke bewustzijn en zijn kennis over de UDP en diens prominente partijleden ondermaats is, net zoals zijn kennis over de verkiezingen in 2011, (iv) verzoekers verklaringen over de beweerde betoging van 28 november 2011 zeer vaag en allesbehalve overtuigend zijn en (v) uit verzoekers verklaringen kan worden afgeleid dat het in feite enkel een veronderstelling is dat de politie hem zou zoeken omwille van zijn vermeende lidmaatschap.

Deze vaststellingen zijn pertinent voor de beoordeling van de geloofwaardigheid en de gegrondheid van de asielaanvraag van iemand die de oorzaak van zijn problemen situeert binnen zijn lidmaatschap van een politieke beweging, en vinden steun in het administratief dossier. Het komt derhalve aan verzoeker

toe om ze *in concreto* te weerleggen. Een loutere herhaling van de voornaamste elementen van het relaas volstaat daartoe uiteraard niet.

2.8. Betreffende de aangevoerde schending van een paragraaf uit de proceduregids van UNHCR merkt de Raad op dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat (zie ook RvS 9 juni 2005, nr. 145.732). Daarbij komt nog dat de vaststellingen van de verwerende partij, zoals reeds gesteld, betrekking hebben op de kernelementen van het asielrelaas, zodat niet valt in te zien hoe de analyse van verzoekers verklaringen in de bestreden beslissing niet te rijmen is met de inhoud van de geschonden geachte paragraaf.

2.9. Wat verzoekers argument betreft dat niet kan worden aangetoond dat het gevaar niet bestaat, weze herhaald dat de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker rust en dat de verwerende partij, noch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moeten aantonen dat de aangevoerde feiten onwaar zouden zijn.

2.10. Ten slotte legt verzoeker hangende het geding een lidkaart voor van UDP. Daargelaten de vraag of dit stuk voldoet aan de kwalificatie als nieuw gegeven in de zin van artikel 39/76, § 1 van de Vreemdelingenwet, is deze lidkaart van een politieke beweging op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Ze heeft geen officieel karakter en geen bewijswaarde. Daarbij komt nog dat de lidkaart betrekking heeft op de periode 2001-2005, zodat het geen bewijskrachtig gegeven kan zijn voor de problemen die verzoeker heeft ondervonden in 2011.

2.11. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofdte van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS